

Le të shoqërojmë gjyshërit

“Mos më lësho dore në pleqëri, kur të më lënë fuqitë, mos hiq dorë prej meje” (Sal 71,9)

At. Rikardo E. Façi

Duke filluar nga korriku 2021, Papa Françesku shpalli fillimin e festimit të Ditës Botërore të Gjyshërve dhe të Moshuarve, të dielën e katërt të korrikut, duke përfutur nga afërsia e festës së gjyshërve të Jezusit, Shen Joakimi dhe Shën Ana. Këtë vit, duke marrë si temë kryesore vetminë në pleqëri, tema është: 'Mos më lësho dore në pleqëri' (*). Është një mundësi e mirë për të marrë pak kohë dhe për të reflektuar për gjithçka që kemi marrë nga gjyshërit dhe të moshuarit në përgjithësi.

Ne e dimë shumë mirë se përvoja e vetmisë në kuptimin negativ gjeneron hidhërim. Kjo është përvoja e shumë gjyshërve, të cilët jetojnë në vetmi për arsye të ndryshme, duke filluar nga shpejtësia e shoqërisë së sotme e deri te mospranimi i karakterit të tyre përkatës. Bibla thotë se “nuk është mirë që njeriu – mashkull dhe femër – të jetë vetëm” (Zan 2,18). Siç thotë Papa Françesku, “vetmia është shoqëruesi i hidhur i jetës sonë”. Meqenëse shoqëria e sotme nuk e vlerëson dinjitetin e çdo njeriu, disa vendime politike, ekonomike dhe personale nënkuptojnë se njerëzit në fund të jetës së tyre nuk respektohen, vlerësohen dhe shoqërohen.

Një çështje tjetër që kërcënon gjyshërit që kanë nevojë për ngrohtësi dhe dashuri, është individualizmi i ekzagjeruar, i cili çon në injorimin e njerëzve dhe vetmisë së tyre. Ky qëndrim shpesh është i rrënjësor tek vetë të moshuarit, të cilët duan të mos varen nga askush.

Për të arritur një cilësi të shkëlqyer jetese për gjyshërit, familja është vendi i parë i mbështetjes, butësisë dhe vëmendjes së dashur për të luftuar kundër kulturës individualiste. Në Hogares Nuevos ne duhet të punojmë për të krijuar një kulturë takimi, bashkëndarjeje, dëgjimi dhe ngrohtësie. Ne duhet të promovojmë gjithnjë e më shumë takimet e gjyshërve të propozuara nga Vepra jonë, veçanërisht për të mbështetur anëtarët më të brishtë të komuniteteve tona. Në të njëjtin kuptim, ne duhet të përfitojmë shumë nga Takimet Familjare, që mundësojnë krijimin e lidhjeve midis nipërve, prindërve dhe gjyshërve. Këto ngjarje shërbejnë gjithashtu për të zbuluar se sa e rëndësishme është të vlerësohen dhuntitë dhe aftësitë e gjyshërve dhe të moshuarve, si dhe gjithçka që ata kanë kontribuar për familjen, Kishën dhe shoqërinë.

Të gjitha këto nisma nuk duhet të mbeten thjesht aktivitete, por duhet të ndihmojnë në ndërgjegjësimin për rolin që duhet të kenë të moshuarit në jetën e familjes, kishës dhe shoqërisë. Ka njerëz që, duke harruar gjithçka kanë marrë nga prindërit dhe gjyshërit, ankohen kur duhet të kujdesen për ta në mënyrë të veçantë. Nuk duhet të humbasim kurrë qëndrimin e shërbimit ndaj tyre, jo vetëm sepse kanë dobësi fizike, por për gjithë vlerën që përfaqëson madhështia e tyre, pavarësisht dobësisë së shkaktuar nga konsumimi i viteve.

Për këtë arsye, është e nevojshme që ata që kujdesen për një të moshuar të kenë gjithmonë një zemër të hapur dhe një fytyrë të lumtur. Zoti nuk i braktis kurrë fëmijët e tij, por e bën konkrete shoqërimin e tij, siç bëri me Jezusin në rrugën për në kryq, duke kërkuar ndihmën e Cireneasit. Zoti ka nevojë për cireneazë të tjerë që do t'i japin atij mundësinë për të treguar mëshirën e tij ndaj atyre në nevojë. Ndërsa shumë janë ata që kanë frikë nga vetmia, le të kujtojmë se Bibla na thotë se pleqëria është një bekim, pasi është kurora e një jete përkushtimi, mençurie, e shumë frutave.

Pra, mos u mungoftë kurrë të moshuarve dashuria jonë, butësia jonë. Le t'i kuptojmë, ata nuk duan aq shumë të flasin me ta, por më tepër të dëgjohen, ata nuk duan aq shumë t'u shërbejnë, por më tepër duan t'u shërbejnë të tjerëve në masën që munden. Ata ndjehen se kanë dhënë pak dhe prandaj duan të vazhdojnë të japin, të këshillojnë të tjerët, t'u shërbejnë të tjerëve.

Prindërit duhet t'u mësojnë fëmijëve të tyre, me shembull, rëndësinë e vizitës së shpeshtë të gjyshërve. Nëse jetojnë shumë larg, këto distanca shkurtohen me telefonata. S'ka gjë më të bukur se të shohësh shtëpitë e gjyshërve që gjatë pushimeve mbushen me nipër e mbesa. Kjo e bën jetën e të moshuarve të lumtur: kur mbjellim gëzim në zemrat e tyre. Nuk duhet t'i braktisim të moshuarit, sepse kjo do të thotë të biesh në individualizëm, në rehati, në indiferencë ndaj të tjerëve.

Le të mos përjashtojmë askënd nga interesat tona, aq më pak për shkak të pleqërisë, dobësisë, ose sepse prodhojnë më pak ose sepse disa mendojnë se janë në një fazë të padobishme të jetës. Askush nuk është i padobishëm. Të gjithë mund të kontribuojmë shumë, veçanërisht ata që tashmë kanë jetuar pothuajse të gjithë

jetën e tyre. Pasuritë paguhen për një uiski të vjetër ose një raki, ose për verë apo tekilë të vjetër... dhe ne besojmë se njerëzit kur plaken vlejnë më pak... këto janë kontradikta të mëdha të këtij shekulli XXI.

Fjala e Zotit është shumë e fortë kur thotë: "Mos më lësho dore në pleqëri". Pra, le të mos ndalemi kurrë së trajtuari me butësi dhe përzemërsi të moshuarit në familje; dhantë Zoti që ata që janë vetëm ose të dekurajuar të vizitohen. Gjithashtu, si Kishë, që jemi të gjithë ne, duhet t'i ndihmojmë të moshuarit që nuk mund të lëvizin vetë, të marrin pjesë në sakramentet, veçanërisht në rrëfim dhe në Eukaristinë.

Gjyshërit janë një mrekulli në çdo familje. Le të kujdesemi për ta si thesare të vërteta të njerëzimit. Në fund i bëj nderime zotit Santos, një burrë të cilin e shpëtova nga shtëpia e të moshuarve, një fqinj i famullisë së Zembrës së Shenjtë, në Rufino, i cili më shoqëronte në udhëtimet e mia në fillimet e jetës sime priftërore. Ai më ndihmonte edhe për kopshtin që kishim në oborrin e famullisë. Po ashtu, më kujtohet zoti Abraham, i cili rrinte gjithmonë në trotuar pranë shtëpisë sime atërore, kërkonte gjithmonë dikë që të "kapte" për të folur. Në adoleshencën time, në fazën e seminarit dhe të priftërisë, zoti Abrahami gjeti tek unë një "kandidat" për të bërë biseda të gjata, veçanërisht kur më duhej të dilja për të kryer detyrat që më kërkonte nëna ime. Ajo gjithmonë duhej të dilte jashtë për të më kërkuar në mënyrë që unë të mund t'i dorëzoja porositë që i duheshin, përgjithësisht për të gatuar.

Dhëntë Zoti që të mos ketë asnjë të moshuar pranë secilit prej nesh pa shoqërimin tonë. Zoti do të na shpërblejë.

Lutja

O Zot Jezus,

Sot duam të vendosim në duart të tua gjyshërit dhe të moshuarit, të cilët në zinxhirin e ungjillizimit kanë qenë një hallkë e rëndësishme që besimi në Ty të arrijë tek ne.

Zot, ata kanë konsumuar jetën e tyre duke na shërbyer neve, duke dhënë gjithçka për fëmijët dhe nipërit e tyre.

Sot duam t'u shërbejmë atyre që të zbulojnë se janë të rëndësishëm për ne, plot mençuri të jetës, janë drita në rrugën tonë me këshillat, inkurajimet dhe korrigjimet e tyre.

Ndihmoji ata që, pavarësisht nga sëmundjet e moshës,

të ndihen të përbushur në rrugën drejt lumturisë dhe Jetës së Përjetshme. Amen.

Puna Martesore (Këshillohet të bisedoni për këtë temë me fëmijët)

- 1.- Në shtëpinë dhe zemrën tonë, a kanë vend prindërit dhe gjyshërit tanë?
- 2.- A i motivojmë fëmijët tanë që të respektojnë dhe duan gjyshërit e tyre?
- 3.- Nëse jemi gjyshër, a u japim hapësirë fëmijëve dhe nipërve të na shoqërojnë? Apo jemi nga ata që nuk duam të shqetësohemi dhe preferojmë vetminë dhe vetëvendosjen?
- 4.- Në cilëndo nga këto situata: çfarë mund të bëjmë për të përmirësuar marrëdhëniet midis brezave?

Puna Shtyllë (Kjo temë mund të përdoret gjithashtu për të punuar në famulli)

- 1.- Në shoqërinë ku jetojmë, a ka vend për të moshuarit?
- 2.- Në komunitetin tonë, a ndihen rehat të moshuarit?
- 3.- A do të ishte e mundur që komuniteti ynë të organizohej në mënyrë që ne të mund të vizitojmë dhe të ndihmojmë të moshuarit që janë të vetmuar ose në shtëpi pleqsh me pak vizita nga familjet e tyre?
- 4.- Si duam të jetë e ardhmja jonë kur duhet të kalojmë fazën e pleqërisë?

(*) Shih Mesazhin e Papës Françesku për Ditën e Katërt Botërore të Gjyshërve dhe të Moshuarve (28 korrik 2024); Kardinali Kevin Farrell, prefekt i Dikasterit për Laikët, Familjen dhe Jetën: tregues baritorë nga Dikasteri për Laikët, Familjen dhe Jetën, me rastin e Ditës së Katërt Botërore të Gjyshërve dhe të Moshuarve.